

Sygn. akt II Ka 137/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Magdaleny Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2020 r.

sprawy **A. M.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 18 listopada 2019 r. sygn. akt II K 391/19

wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 137/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 18 listopada 2019 r., sygn. II K 391/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	- obraza przepisów prawa karnego procesowego, która miała wpływ na treść wyroku, tj. art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 366 § 1 kpk, polegająca na jednostronnej, dowolnej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, dokonanej z przekroczeniem przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów, przeprowadzonej tylko i wyłącznie na korzyść oskarżonego; bez uwzględnienia okoliczności przemawiających na jego niekorzyść oraz dokonaniu oceny materiału dowodowego w sposób sprzeczny ze wskazanymi wiedzy i doświadczenia życiowego, zwłaszcza bezkrytyczne danie wiary zeznaniom świadka W. M. złożonych w dniu 18.11.2019 roku, które są nieprecyzyjne i niepełne oraz dodatkowo niewyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, zwłaszcza w zakresie ustalenia ilości i jakości wyrąbanego drzewa, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje jednoznacznie na popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Oskarżyciel publiczny słusznie wskazał we wniesionym środku odwoławczym, iż zaskarżony wyrok narusza art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 366 § 1 kk. Konsekwencją obraży tychże przepisów procesowych są poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne obarczone błędem dowolności. Tok rozumowania Sądu I instancji, przedstawiony w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, który doprowadził do uniewinnienia oskarżonego, jest obarczony znacznymi lukami, wynikającymi bezpośrednio z braku uwzględnienia całokształtu okoliczności przedmiotowej sprawy. W szczególności fragment uzasadnienia pierwszoinstancyjnego, dotyczący wyjaśnień oskarżonego, wskazuje, iż poczyniona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów pozostaje dowolna i aprioryczna, a przez to uchybia treści art. 4 kpk i art. 7 kpk.</p> <p>Przepisy Kodeksu postępowania karnego nie narzucają żadnych dyrektyw, które nakazywałyby określone ustosunkowanie się do konkretnych dowodów i nie wprowadzają różnic co do wartości dowodowej poszczególnych dowodów - nie daje więc podstaw do założenia, jakoby wyjaśnienia lub zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym miały większą moc dowodową od składanych na rozprawie i vice versa. Zeznania złożone czy to w postępowaniu przygotowawczym, czy też sądowym następnie odwołane lub zmienione, stanowią bowiem dowód w sprawie, który tak jak każdy inny dowód</p>	

podlega swobodnej ocenie Sądu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31 stycznia 2012 r., sygn. II AKa 400/11, LEX nr 1109534).

W kontekście powyższego judykatu przypomnieć należy, iż oskarżony A. M. przyznał się w postępowaniu przygotowawczym do zarzucanego mu czynu dwukrotnie, wyraził skruchę, a nawet chciał dobrowolnie poddać się karze w trybie konsensualnym art. 335 § 1 kpk. Nie było to jednostkowe przesłuchanie i jeden protokół, lecz dwa niezależne od siebie przesłuchania, które dzieliło od siebie 11 (jedenaście) dni. Na obu protokołach oskarżony własnoręcznie napisał „Treść protokołu odczytałem i jest on zgodny z moimi wyjaśnieniami. M. A.” (k. 61 i 76). W sytuacji, w której oskarżony diametralnie zmienił treść swoich wyjaśnień w postępowaniu sądowym, Sąd I instancji winien podejść do nich z dużą dozą ostrożności i szczegółowo rozważyć dlaczego oskarżony zmienił swoje stanowisko i czym ewentualnie było spowodowane to, że dwukrotnie przyznał się do winy w postępowaniu przygotowawczym. Oskarżonemu na rozprawie odczytano treść jego wcześniejszych wyjaśnień, przy czym stanowczo zaprzeczył swojemu sprawstwu i podkreślił „Ja tak nie mówiłem. Oni to sobie sami napisali” (k. 128). Wadliwy byłby jednak wymiar sprawiedliwości, gdyby opierał się wyłącznie na werbalnych zapewnieniach oskarżonego, a ignorował treść przeprowadzonych w sprawie dowodów (w tym także wcześniejsze wyjaśnienia oskarżonego), logikę rozumowania na nich opartego i racjonalność wyciągniętych wniosków. Sąd

Rejonowy podważaną przez oskarżonego kwestię prawidłowości przeprowadzenia czynności procesowych z jego udziałem i kwestię prawidłowości sporządzenia protokołów przesłuchania całkowicie przemilczał w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, stąd też w postępowaniu odwoławczym należało wyciągnąć wniosek, iż nie uwzględnił ich ferując zaskarżony wyrok.

Zwrócić należało także uwagę, iż wersja wydarzeń, polegająca na twierdzeniu, iż sfotografowane w dniu 20 marca 2019 r. drzewa leżące na posesji oskarżonego w M. (k. 22-29) pochodziły z wycinki z prywatnego lasu oskarżonego pojawiła się dopiero w postępowaniu sądowym. Sąd Rejonowy nie rozważył dlaczego na tą okoliczność oskarżony nie wskazywał w postępowaniu przygotowawczym, dlaczego w naturalny sposób nie podjął próby obrony powołując się na ten argument. Sąd Rejonowy nie ocenił również zeznań W. M. o „cienkich obumarłych drzewach” w kontekście protokołu zatrzymania rzeczy (k. 14-18) i w/w dokumentacji fotograficznej (k. 22-29). W tym względzie rację ma prokurator, iż Sąd I instancji uchybił wymogom art. 366 § 1 kpk, albowiem obowiązkiem Sądu było rzetelne ustalenie tej okoliczności, chociażby poprzez dokonanie ponownych oględzin miejsca zdarzenia z udziałem świadka W. M., celem doprecyzowania czy karpy pozostawione na miejscu wycinki były rzeczywiście o tak małej średnicy, że można je uznać za cienkie, tj. takie, które można objąć obydwoma dłońmi. Świadek ten sam wskazał, iż aby dokładnie ustalić czy wszystkie drzewa wycięte z gminnej działki znajdowały się na

terenie posesji A. M. należałoby odcinać tzw. odziomki i porównać je z pozostałościami karp. Już ten fragment zeznań świadka wskazuje na luki i braki w pierwszoinstancyjnych ustaleniach. Dodatkowo zauważyć należało, iż W. M. był obecny na miejscu oględzin działki gminnej wraz z funkcjonariuszami Policji, a także wcześniej na wstępnych oględzinach ze świadkami L. Ś. i A. P. oraz ustalał ilość wyciętych drzew, a także precyzował na wycięcie ilu sztuk zezwolił oskarżonemu. Sąd Rejonowy winien zatem rozważyć dlaczego zmienił swoje zeznania w kierunku korzystnym dla oskarżonego w postępowaniu sądowym, jak również rozważyć zasadność przesłuchania świadków A. P. i L. Ś. oraz skonfrontować wzajemnie ich relacje. Sąd Rejonowy winien także rozważyć dlaczego W. M. nie wskazywał na możliwość pozyskania przez oskarżonego drzewa z innego źródła, aniżeli to wskazane w akcie oskarżenia wniesionym w tej sprawie.

Trudno podzielić także tok rozumowania Sądu Rejonowego, który w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazał, iż zeznaniom świadka W. M. nie przeczą zeznania świadków A. P., L. Ś., T. B. i M. C. (1). Nielogicznym było także wskazanie przez Sąd Rejonowy, iż oskarżony „oczywiście wyciął więcej niż 22 konkretnie oznaczone drzewa, lecz pozyskanie pozostałych drzew było następstwem zlecenia Leśniczego i nie przekraczało łącznie 6 metrów sześciennych z działki nr (...) w M., na jakie oskarżony był omówiony z Burmistrzem Miasta i Gminy”. Możliwość oznakowania przez Leśniczego do wycinki mniejszej ilości drzewa niż 22

szt., odpowiadające objętością 6 mp winna zostać oceniona w odniesieniu do wykonania typowych czynności i procedur, jakie są wykonywane przez W. M. na co dzień. Tym bardziej, iż ze zgromadzonych dowodów z dokumentów wynika, że 22 drzewa, na których wycinkę pozwolenie uzyskano, dotyczyły usunięcia posuszu, wywrotów, złomów, drzew chorych i obumierających oraz pozyskanie drewna opałowego (k. 2). W tej sytuacji wyjaśnienie możliwości wycięcia nieoznaczonych, obumierających drzew – tym bardziej w ilości ponad 100 więcej aniżeli w pozwoleniu - wymagało ze strony Sądu Rejonowego uwzględnienia większego realizmu i zgodności takiego postępowania z zasadami doświadczenia życiowego.

Sąd Rejonowy nie zadał sobie pytania także o znaczenie dla rozstrzygnięcia zeznań T. B. (k. 46) z których wynikało, iż oskarżony kilkakrotnie wywoził pocięte drzewo z lasu z ciągnikiem z doczepionym wozem, jak również kilka kursów z drzewem pochodzącym z tego lasu zostało wykonanych pojazdem Ż. (46) w konfrontacji z ilością merów sześciennych drzewa, jaka zmieści się po załadunku do tychże pojazdów.

W świetle zeznań T. B. (k. 46), jak i M. C. (2) (k. 50) przy ścinaniu drzewa i jego załadunku pomagać oskarżonemu miał mieszkaniec M. - S. W., zaś możliwość przesłuchania go w charakterze świadka i celowość przeprowadzenia tego dowodu pominięto zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym.

Wniosek	
- o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Zasadność zarzutu prokuratora warunkowała zasadność wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie tej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylecia	
-----	-----
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
Gdyby postępowanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, pozbawiony wskazanych w niniejszym uzasadnieniu uchybień, to Sąd I instancji nie wydałby wyroku uniewinniającego. Uwzględnienia w wyroku kasatoryjnym wymagała reguła ne peuis i zasada dwuinstancyjności postępowania.	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~
Zwięzłe o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
<p>Rozpoznając przedmiotową sprawę po raz kolejny, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie w sposób pozbawiony wyżej opisanych uchybień, dogłębnie analizując kwestie wskazane przez Sąd Odwoławczy. Następnie dokona wszechstronnej, wnikliwej, wieloaspektowej i konfrontacyjnej analizy wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie, wyprowadzając wnioski zgodne z treścią art. 7 kpk. Sąd Rejonowy rozważy także tożsamość czynu i możliwość zakwalifikowania czynu oskarżonego jako przestępstwa z art. 290 § 1 kk, tym bardziej, iż we wniosku w trybie art. 335 § 2 kpk (k. 88), jako podstawę prawną orzeczenia wobec oskarżonego obowiązku uiszczenia na rzecz pokrzywdzonego nawiązki wskazano art. 290 § 2 kk.</p>		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----

7. PODPIS